

Promluva ve středisku Obra benefico-social nen Déu" v Barceloně

neděle, 7. 11. 2010, 17.15 (SEČ)

Pane kardinále, arcibiskupe Barcelony,
vážení bratři v biskupské službě,
drazí kněží, jáhni, řeholníci a řeholnice,
vážení veřejní činitelé,
drazí přátelé,

mám velkou radost, že mohu být zde s vámi, kteří tvoříte toto více než stoleté dobročinné sociální dílo *Nen Déu* (*Božské dítě*). Děkuji za srdečné přivítání, které mi připravili kardinál Lluís Martínez Sistach, arcibiskup Barcelony, sestra Rosario, představená komunity, děti Antonio a Marie del Mar, kteří promluvili jménem všech, jenž tak obdivuhodně zpívali.

Vyslovuji svou vděčnost také všem přítomným, zvláště členům patronátu tohoto díla, generální představené a sestram františkánkám od Nejsvětějších Srdcí, dětem, mládeži i dospělým, kteří byli přijati do této instituce, jejich rodičům a dalším příbuzným, rovněž zaměstnancům a dobrovolníkům, kteří zde vykonávají svou záslužnou práci.

Rád bych zároveň vyjádřil své uznání všem veřejným činitelům a povzbudil je, aby se nadále snažili o to, aby nejvíce znevýhodnění lidé měli přístup k sociálním službám, a také těm, kdo podporují svou velkorysou pomocí soukromé asistenční služby, jakou je tato škola *Nen Déu* se speciální výchovou. V této době, kdy mnohé rodiny pociťují vážné ekonomické obtíže, musíme jako Kristovi učedníci znásobit konkrétní skutky hmatatelné a trvalé solidarity a ukazovat tím, že láska je charakteristickým znakem naší křesťanské existence.

Posvěcením baziliky Svaté rodiny se dnes dopoledne poukázalo na to, že sakrální stavba je znamením opravdového Božího stánku mezi lidmi. Nyní chci zdůraznit, jak se spolu s úsilím vaší a podobných církevních institucí, k nimž patří i nová rezidence, kterou jste pojmenovali po papeži, jasně ukazuje, že pro křesťana je pravou svatyní Boha každý člověk, s nímž se proto má jednat s nejvyšší úctou a láskou, zejména když je v nouzi. Církev tak chce uskutečňovat Pánova slova z evangelia: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (*Mt 25,40*). Tato Kristova slova vedla v této zemi mnohé syny a dcery církve, aby zasvětili svůj život vyučování, dobročinnosti nebo péči o nemocné a lidi s různou formou postižení. Prosím vás, abyste inspirováni jejich příkladem pokračovali v péči o ty nejnepatrnější a nejpotřebnější a dávali jim ze sebe to nejlepší.

V péči o nejslabší velmi pomohl během posledních desetiletí obdivuhodný pokrok ve zdravotnictví, který provázelo stále větší přesvědčení o důležitosti ohleduplného lidského vztahu pro dobrý výsledek léčebného procesu. Požadavkem lidské bytosti tedy je, aby k novému technologickému vývoji v medicíně nikdy nedocházelo na úkor lidského života a důstojnosti, aby se tak lidem trpícím nemocemi nebo fyzickým či psychickým postižením vždy dostalo té lásky a pozornosti, která by jim dala pocítit, že jsou ve svých konkrétních potřebách přijímáni jako osoby.

Drahé děti a mládeži, loučím se s vámi a děkuji Bohu za vaše životy, které jsou v jeho očích tak vzácné, a ujišťuji vás, že v papežově srdci máte velmi důležité místo. Modlím se za vás každý den a prosím vás, abyste mi svou modlitbou pomáhali věrně plnit poslání, které mi světil Kristus. Nezanedbávám ani modlitbu za ty, kteří slouží trpícím a neúnavně se snaží o to, aby lidé s postižením mohli mít ve společnosti své správné místo a nebyli v důsledku svých omezení odsouváni na okraj. V této souvislosti chci vyslovit uznání zvláště věrnému svědectví kněží a těch, kteří navštěvují nemocné v jejich domovech, nemocnicích a dalších specializovaných institucích. Ztělesňují význam poskytované útechy při křehkosti našeho stavu a církev se snaží plnit tuto službu se stejným postojem jako milosrdný samaritán (srov. *Lk 10,29-37*).

Ať Bůh žehná na přímluvu Naší Milosrdné Paní a blahoslavené Matky Karmen od Dítěte Ježíše vám všem, kteří tvoříte velkou rodinu tohoto skvělého díla, i vašim drahým a těm, kteří spolupracují s vaší či podobnou institucí. Ať apoštolské požehnání, které vám všem ze srdce uděluji, je toho pečetí.

přeložil P. Milan Glaser, SJ